

[Poulsgaard]

og andre; det er jo det, der er sagens kerne. Men når politiet udøver sin pligt, er de også de første partier, der råber fascistsvin, og hvad man ellers råber efter politiet, og man skaber simpelt hen en modvilje i politiets egne rækker mod at udføre det arbejde, der bliver pålagt ordensmagten. Men disse partier er måske også ude på at omstyrte den bestående samfundsorden – ja, der bliver nikket dernedefra – men at man nu skal gå så vidt, at man vil til at beskytte forbryderne og lade de små i samfundet i stikken, synes jeg godt nok er grove løjer.

Der er da ingen, der kan lide politiprovokationer, men de er simpelt hen nødvendige. Det, vi får at høre her nu, er, at man kan risikere, at provokatørerne lokker fru Jensen eller hr. Hansen, eller hvem det nu er, til at begå en forbrydelse, som de ikke ville have begået. Hvis det er det eneste forsvar, man kan finde for ikke at bruge politiprovokationer, synes jeg nok, disse partier er kommet langt ud.

Nu forstod jeg ikke helt, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde – det var jo lidt pakket ind i juridiske vendinger – men hvis jeg forstod rigtigt, var socialdemokratiet med på dette her, og det synes jeg at der er grund til at sige tak for, for de radikale vil selvfølgelig heller ikke være med her. Hr. Bernhard Baunsgaard vil jo næsten ikke andet end at kværulere heroppe fra talerstolen. Men nu får vi håbe, at der kan skabes et flertal, så politiet får de arbejdsmetoder, som politiet har brug for.

Vi tilsiger lovforslaget vores støtte.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige tak for behandlingen af mit genfremsatte forslag og selvfølgelig navnlig sige tak til det, så vidt jeg kan se, betydelige flertal her i folketinget, der vil være med til at støtte denne lovgivning, som er nødvendig af de mange grunde, der er blevet fremhævet.

Jeg mener, det er forkert, når hr. Leif Hermann taler om udskridning af retssikkerheden. Det er der jo ikke tale om, når vi fremsætter et lovforslag, hvor vi netop vil have noget, som man har været bekendt med og anvendt tidligere, placeret i lovgivningen med de sikringsakter, der kan være tale om.

Jeg er bekendt med fra de forhandlinger, der fandt sted i sidste samling, at der kan være ønske om nogle ændringer i det lovforslag, jeg har fremsat, og som jo er i overensstemmelse med strafferetsplejeudvalgets forslag.

Jeg har også i min fremsættelsestale gjort opmærksom på, at det er en mulighed, som absolut kan overvejes, hvis folketinget foretrækker, at det er til bestemte typer af strafesager, der skal anvendes agenter, og jeg forstod på hr. Torben Lund, at det var det væsentlige for socialdemokratiet, at vi på dette område får en ændring i forhold til lovforslaget, men at hr. Torben Lund og socialdemokratiet dermed i øvrigt kan støtte tanken om en lovgivning på dette område.

Flere bemærkninger har jeg ikke om forslaget, men jeg lagde mærke til, at hr. Leif Hermann under en kort bemærkning til fru Birgith Mogensen sagde, at virkningen af at gennemføre disse foranstaltninger imod narkotika vil være, at prisen på narkotika stiger. Jeg skal i og for sig ikke diskutere prisdannelsen med hr. Leif Hermann, men jeg er interesseret i at vide, hvad hr. Leif Hermann egentlig mener med denne bemærkning, hvilket formål den tjener. For går man den anden vej og siger: hvis vi tillader fri import af narkotika, hvis man sletter straffebestemmelserne, så må priserne vel falde, men jeg har da ikke hidtil forstået på hr. Leif Hermann, at det var det, han ønskede, men jeg synes, at han bør meddele, hvad formålet med den udtalelse egentlig var. Jeg synes, det vil være uheldigt for hr. Leif Hermann selv, hvis der kan opstå den situation, at man tror, at SF for at få priserne ned er klar til at slette straffebestemmelser og klar til at tillade fri import af narkotika.

Leif Hermann (SF):

Jeg er glad for, at justitsministeren giver mig lejlighed til at uddybe, hvad jeg mente med min bemærkning til fru Birgith Mogensen. Min tanke er naturligvis ikke, at man skal liberalisere, om jeg så må sige, importen af narkotika for at få priserne ned. Det, jeg ønskede at påpege, var, at for så vidt man bruger disse provokationer og de i øvrigt lykkes, så vil der kun ske det, at priserne stiger. Det eneste, jeg ønskede at påpege med denne bemærkning, var, at vi ikke løser narkotika-